

Sygn. akt IC 2147/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: sekr. sąd. Natalia Stokłosa

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2017 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. B.**

przeciwko **Towarzystwu (...) S.A. w W.**

o zapłatę 10 614,50 zł i ustalenie

I. oddala powództwo w całości;

II. zasądza od powoda J. B. na rzecz strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 2 900 (dwa tysiące) złotych tytułem kosztów procesu;

III. nakazuje uiścić powodowi na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 64,04 zł (sześćdziesiąt cztery złote 04/100) tytułem brakujących kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Powód J. B. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 10 614,50 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 10 000 zł od dnia 30 kwietnia 2015 r. i od kwoty 614,50 zł od dnia 18 maja 2015 r. Powód wniósł również o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, a nadto ustalenie na przyszłość odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku z 1 lutego 2015 r. W uzasadnieniu podał, że w dniu 1 lutego 2015 r. w R. przy ul. (...) na wysokości budynku nr (...) uległ wypadkowi, w wyniku którego doznał urazów ciała, zaś powodem upadku był śliski, nieodśnieżony i nieposypany chodnik oraz wystający fragment uszkodzonego stopnia schodowego. Podniósł, że pozwana jako ubezpieczyciel zarządcy Wspólnoty i podmiot odpowiedzialny za przedmiotowe zdarzenia odmówiła przyznania mu odszkodowania z uwagi na fakt, że do powstania szkody doszło w innych okolicznościach niż podał powód.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana przyznała, że w dniu zdarzenia udzielała ochrony prawnej Wspólnocie Mieszkaniowej budynku położonego w R. przy ul. (...), nie przyjęła jednak odpowiedzialności za szkodę na osobie powoda, bowiem powód nie wykazał, by po stronie ubezpieczonego zachodziły przesłanki z art. 415 k.c. Zdaniem pozwanej, powód nie udowodnił nadto, że zdarzenie z 1 lutego 2015 r. wpłynęło istotnie na jego aktywność życiową i zawodową, zaś leczenie przebiegało bez jakichkolwiek komplikacji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy z 1 na 2 lutego 2015 r. powód uległ wypadkowi przy nieruchomości położonej na ul. (...) w R., w wyniku którego doznał obrażeń ciała. Powód spożywał wcześniej alkohol - wypił cztery piwa. W chwili upadku miał na sobie okrycie wierzchnie - kurtkę. Powód upadając uderzył w wystający metalowy pręt.

Na miejsce zdarzenia została wezwana karetka pogotowia, która przewiozła powoda do S. w P., gdzie stwierdzono u niego otwartą ranę szarpaną łokcia prawego oraz częściowe uszkodzenie głowy przyśrodkowej mięśnia trójgłowego i mięśnia zginacza łokcia nadgarstka. W wywiadach medycznych powód podał, że przyczyną doznanych obrażeń było potknięcie się i zranienie o metalowy pręt, co zostało zaznaczone w karcie medycznych czynności ratunkowych, karcie indywidualnej opieki i karcie informacyjnej leczenia szpitalnego. Na skutek sprostowania zgłoszonego przez powoda w karcie informacyjnej leczenia szpitalnego zaznaczono, że do zdarzenia doszło wskutek poślizgnięcia, nie zaś potknięcia. W związku z doznany urazem powód leczył się w poradni chirurgii ogólnej, poradni urazowo - ortopedycznej, odbył też zabiegi rehabilitacyjne. Powód poniósł nadto koszty leczenia związane z zakupem środków opatrunkowych i leków przeciwbólowych.

Dowód:

- informacje dla lekarza kierującego - k. 11 - 12, 14 - 15, 18
- skierowanie do poradni specjalistycznej - k. 13
- karty zabiegów - k. 16, 19
- skierowania na zabiegi fizjoterapeutyczne - k. 17, 20
- karta informacyjna leczenia szpitalnego - k. 21 - 22 i 208
- faktura VAT nr (...) - k. 26
- faktura VAT nr (...) - k. 27
- faktura VAT nr (...) - k. 28
- historia choroby - k. 183 - 184
- karta indywidualnej opieki - k. 188 - 190
- karta medyczna czynności ratunkowych - k. 197
- zeznania powoda - k. 81, 202
- zeznania świadka P. Ł. (1) - k. 218
- częściowo zeznania świadków K. D. - k.79 verte
- częściowo zeznania świadka P. D. - k.80
- częściowo zeznania powoda - k.

W dniu 4 marca 2015 r. powód zgłosił szkodę Urzędowi Miasta i Gminy R., podając, że w wyniku upadku na chodniku znajdującym się przy nieruchomości położonej w R. przy ul. (...) doznał obrażeń ciała. Pismem z dnia 18 marca 2015 r. Urząd Miasta i Gminy R. wskazał, że zarządcą przedmiotowej nieruchomości jest A. G..

Dowód: pismo UMiG w R. z 18.03.2015 r. - k. 10

Pismem z dnia 1 lutego 2015 r. powód wezwał zarządcę nieruchomości do zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 20 000 zł. Powód wskazał, że w dniu 1 lutego 2015 r. potknął się na śliskiej, oblodzonej i nieodsnieżonej nawierzchni chodnika przy ul. (...) w R., wskutek czego upadł i doznał obrażeń ciała. W odpowiedzi, zarządca podał, że posiada ubezpieczenie OC u strony pozwanej.

Pismem z dnia 8 kwietnia 2015 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 20 000 zł podając te same okoliczności zdarzenia, co w piśmie adresowanym do zarządcy nieruchomości. W dniu 30 kwietnia 2015 r. strona pozwana podjęła decyzję o odmowie przyznania odszkodowania wobec braku przesłanek wynikających z art. 415 k.c. Mimo ponownego wezwania do zapłaty, pozwana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z 24.03.2015 r. z potwierdzeniem odbioru - k. 32 - 35
- pismo zarządcy z 30.03.2015 r. - k. 36
- wezwania do zapłaty z 8.04.2015 r. i 13.05.2015 r. z potwierdzeniami odbioru - k. 37 - 40, 47 - 50
- pisma strony pozwanej z 30.04.2015 r. i 20.05.2015 r. - k. 45 - 46, 51

W wyniku upadku z dnia 1 lutego 2015 r. powód doznał obrażeń w postaci rany szarpanej łokcia prawego z częściowym uszkodzeniem głowy przyśrodkowej mięśnia trójgłowego i zginacza łokciowego nadgarstka skutkującego 8% trwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Do chwili obecnej występują u powoda dolegliwości bólowe stawu łokciowego prawego, po stronie odłokciowej, które upośledzają funkcję stawu i jego ruchomość. W przyszłości uraz może przyczynić się do przyspieszonego rozwoju zmian zwyrodnieniowych stawu łokciowego.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii - ortopedii M. J. (1) - k. 97 - 98
- opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu chirurgii - ortopedii M. J. (1) - k. 112

Wygojona prawidłowo rana pourazowa u powoda - w świetle obowiązujących przepisów - nie stanowi oszpecaenia podlegającego orzekaniu o uszczerbku na zdrowiu. Pourazowe ograniczenia ruchomości stawu łokciowego prawego skutkuje natomiast 10% uszczerbkiem na zdrowiu.

Charakter doznanego przez powoda urazu (rana szarpana) świadczy o tym, że powstał on w wyniku zahaczenia fragmentu skóry i następnie jej rozerwania (np. przez hak) bądź w wyniku działania nierównej powierzchni na skórę (np. piła). Nierówności na krawędziach schodów mogłyby teoretycznie spowodować powstanie rany szarpanej, szczególnie gdyby do uderzenia doszło nieosłoniętym ubraniem łokciem prawym. Każda kolejna warstwa ubrania minimalizuje możliwość powstania takiej rany.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej D. R. (1) - k. 139
- opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej D. R. (1) - k. 158 - 159

Chodnik przy nieruchomości na ul. (...) w R. pokryty jest kostką brukową, przy wejściu do budynku brak jest większych ubytków, nie ma też żadnych wystających elementów, w tym metalowych prętów, o które można się zahaczyć i które mogłyby spowodować ranę szarpaną. W okresie zimowym chodnik jest odsnieżany, posypywany i zamiatany przez mieszkańców Wspólnoty Mieszkaniowej tej nieruchomości.

Dzień po zdarzeniu, tj. 2 lutego 2015 r. chodnik przy nieruchomości, jak i schody przed wejściem do budynku były odśnieżone, posypane i nieoblodzone.

W dniach 30.01. - 01.02.2015 r. na terenie miasta R. występowały opady śniegu i deszczu ze śniegiem. W dniu 30 stycznia 2015 r. opady te występowały z przerwami od początku doby do godzin wieczornych, w ciągu dnia odnotowano także opady deszczu. Pokrywa śnieżna o godz. 7:00 na powierzchni gruntu miała miejscami wysokość 10 cm. Temperatura wzrastała od początku doby od ok. -2°C do ok. 1°C w ciągu dnia, następnie obniżała się od 0°C do ok. -3°C. W dniu 31 stycznia 2015 r. od godzin porannych do godzin wieczornych występowały z przerwami opady śniegu, pokrywa śnieżna o godz. 7:00 osiągała miejscami wysokość ok. 10 - 12 cm. Temperatura od początku doby utrzymywała się w zakresie -4/-3°C, następnie wzrastała w ciągu dnia do ok. -1°C i do końca doby obniżyła się do ok. -3°C. W dniu 1 lutego 2015 r. utrzymywało się zachmurzenie duże do całkowitego, w ciągu dnia z przejaśnieniami. W godzinach porannych miały miejsce słabe opady śniegu, o godz. 7:00 na powierzchni gruntu występowała pokrywa śnieżna miejscami o wysokości sięgającej 15 cm. Temperatura od początku doby do godzin południowych wzrastała od ok. -3°C do ok. 0°C, następnie w godzinach wieczornych obniżyła się do ok. -6°C i ponownie wzrastała do ok. -2°C pod koniec doby.

Dowód:

- zdjęcia nr 1, 2 i 11 chodnika przy nieruchomości położonej w R. przy ul. (...) wykonane w dniu 2 lutego 2015 r. - k. 52,
- zdjęcia - k. 62 - 67
- informacje meteorologiczne - k. 92
- pismo zarządcy nieruchomości z 17.04.2015 r. - k. 61
- zeznania świadka A. G. - k. 80 verte
- częściowo zeznania świadków K. D. - k.79 verte
- częściowo zeznania świadka P. D. - k.80

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w kontekście wyników przeprowadzonego postępowania dowodowego.

W niniejszej sprawie strona pozwana kwestionowała zasadność swojej odpowiedzialności za szkodę powoda powstałą w wyniku wypadku z dnia 1 lutego 2015 r. wskazując, że nie sposób przypisać jej winy za skutki przedmiotowego zdarzenia. Pozwana przyznała, że udzielała ochrony ubezpieczeniowej zarządcy nieruchomości, na terenie której miało dojść do zdarzenia, jednak w jej ocenie powód nie wykazał przesłanek wynikających z art. 415 k.c.

Zgodnie z w/w przepisem podstawą przyjęcia odpowiedzialności cywilnej jest wina wyrządzającego szkodę, a zatem określone, noszące cechy bezprawności, działanie bądź zaniechanie, również związane z ciężącym na sprawcy obowiązkiem czynnego działania i niewykonania tego obowiązku. Istotą przypisania danemu podmiotowi winy jest nadto ustalenie związku pomiędzy tym niedozwolonym czynem a powstałą szkodą.

Mając na uwadze przytoczone w treści pozwu twierdzenia powoda, przedłożone dokumenty oraz wyniki postępowania dowodowego Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie zasada odpowiedzialności strony pozwanej jako gwaranta nie została w sposób nie budzący wątpliwości wykazana.

W pierwszej kolejności należy podnieść, że powód zaraz po zdarzeniu został przewieziony karetką pogotowia do S.w P. na Szpitalny Oddział Ratunkowy, gdzie podał, że jest po spożyciu alkoholu (4 piw - k.189 verte), zaś urazu ręki doznał w wyniku potknięcia i uderzenia o wystający pręt. Zgłaszając szkodę oraz uzasadniając złożony pozew podał

natomiast, że obrażenia powstały na skutek poślizgnięcia na nieodśnieżonym i nieposypanym chodniku i uderzenia o wystający fragment uszkodzonego stopnia schodowego. Ponadto, zarówno powód, jak i powołani przez niego świadkowie K. i P. D. zeznali, że w dniu zdarzenia powód nie spożywał alkoholu. W/w dokumentacja medyczna oraz zeznania świadka P. Ł. (1) - ratownika medycznego udzielającego pierwszej pomocy powodowi wskazują jednak, że powód alkohol spożywał. Świadek P. Ł. (1) podał, że zadawane przez niego pytanie dotyczące alkoholu jest istotne z uwagi na właściwe dostosowanie leku dla pacjenta. Nie pamiętał co prawda, czy wyczuł woń od powoda czy też powód sam wskazał tę okoliczność, jednak została ona uznana za prawdziwą i zapisana w dokumentacji medycznej. Między karta medycznych czynności ratunkowych i zeznaniami świadka P. Ł. istnieje spójność, ponieważ świadek ten wpisał w karcie i następnie uzasadnił, że określając stan pacjenta w wywiadzie, wpisuje to na podstawie informacji pacjenta, gdy nie wyczuwa woni alkoholu, albo woni alkoholu, którą wyczuwa z ust pacjenta i informacji pacjenta o spożywaniu alkoholu lub też mimo zaprzeczeń pacjenta. W związku z dowodami z dokumentacji medycznej, które powstawały w dacie zdarzenia, Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom świadków zawnioskowanych przez powoda oraz jego wersji zdarzeń.

Należy nadto wskazać, że początkowo powód twierdził, iż w chwili zdarzenia ubrany był w kurtkę, w późniejszych zeznaniach – już po sporządzeniu opinii przez biegłego D. R. (1) podawał, że był to polar, nawet pojawia się stwierdzenie, że był to polar z krótkim rękawem. Jak słusznie podniósł w opinii głównej biegły sądowy D. R. (1) gdyby przyjąć, że w chwili zdarzenia powód miał na sobie okrycie wierzchnie, to nie jest potrzebna specjalistyczna wiedza do wykazania, że potknięcie się i zahaczenie o pręt w istocie mogło uszkodzić materiał, przebić rękę i spowodować ranę szarpaną. Nierówności na krawędziach schodów mogłyby, zdaniem biegłego, teoretycznie spowodować powstanie rany szarpanej, szczególnie gdyby do uderzenia doszło nieosłoniętym ubraniem łokciem prawym. Każda kolejna warstwa ubrania minimalizuje możliwość powstania takiej rany. W kontekście opinii biegłego, twierdzenia powoda co do jego odzieży również rodzą zbyt wiele nieścisłości, które Sąd wziął pod uwagę przy ustalaniu stanu faktycznego.

Stwierdzić należy też, że kwestia spożycia alkoholu nie była przyczyną oddalenia powództwa, lecz zaprzeczenie temu faktowi, choć z dokumentacji medycznej wynikało, że powód spożywał alkohol musiało wpłynąć na ocenę wiarygodności relacji powoda i świadków.

Orzekając w niniejszej sprawie Sąd oparł się w przeważającej mierze na faktach wynikających z dokumentów tj. z pierwszej opinii biegłego sądowego D. R. (1) i dokumentacji medycznej oraz z zeznań świadka P. Ł. (1), które nie potwierdziły w sposób jednoznaczny, by do obrażeń ciała u powoda doszło na skutek okoliczności podawanych w pozwie, a więc w wyniku uderzenia o stopień kamiennych schodów. Co prawda biegły sądowy z niewiadomych przyczyn, prawdopodobnie w wyniku sugestii zgłoszonych przez powoda w zastrzeżeniach do opinii, wycofał się z pierwotnie przyjętych ustaleń, niemniej jednak należy mieć na względzie, że opinia biegłego jest tylko jednym z dowodów stanowiących podstawę prowadzonych ustaleń faktycznych i każdorazowo podlega ocenie Sądu. Znamienne również jest, że odmienna wersja zdarzeń wynika z dokumentacji medycznej i dowodów osobowych. W ocenie Sądu, twierdzenia powoda o poślizgnięciu się na nieodśnieżonym, śliskim chodniku i uderzenie w schody powstało na potrzeby uzyskania odszkodowania za doznana szkodę na osobie, lecz powód nie wykazał by istotnie w miejscu przez niego wskazywanym w toku procesu doszło do takiego zdarzenia. Zdaniem Sądu, rację ma biegły D. R., że biorąc pod uwagę okres, zimowy, w którym miało miejsce zdarzenie oraz fakt, że powód ubrany był w kurtkę, na co sam wskazywał w swoich zeznaniach oraz świadkowie D., to niemożliwym jest by powstała otwarta rana szarpana. Wnioskowi temu nie sprzeciwia się stwierdzenie zawarte w opinii biegłego sądowego M. J., który zdaniem Sądu, poprzestał jedynie na stwierdzeniu, że z dużą dozą prawdopodobieństwa mogło dojść do tego typu urazu w okolicznościach podawanych przez powoda, lecz w żaden sposób tego nie uzasadnił, nie odniósł się do ubioru powoda w tym dniu. Rzeczą powoda ewentualnie było zawnioskowanie dowodu z odzieży, w która był wówczas ubrany, co ewentualnie mogłoby ułatwić ustalenie, w jaki sposób rana powstała. Należy również zauważyć, że dowody w sprawie winny stanowić spójną i logiczną całość, a tego w niniejszej sprawie zabrakło.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego i przeprowadzonej oceny dowodów Sąd uznał, że do zdarzenia doszło w innych okolicznościach niż podawane w pozwie. Wobec powyższego, z uwagi na brak ustalonej zasady

odpowiedzialności właściciela Wspólnoty, a poprzez umowę ubezpieczenia - strony powodowej powództwo podlegało oddaleniu, bowiem powód nie uczynił zadość obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c.

Sąd w żaden sposób nie kwestionuje, że w następstwie upadku z 1 lutego 2015 r., ale w innych okolicznościach niż podawane, powód doznał obrażeń ciała, które przyczyniły się do powstania bólu i cierpienia, niemniej jednak w kontekście przytoczonych wyżej rozbieżności brak było podstaw do przyjęcia, by podmiotem odpowiedzialnym za skutki tego zdarzenia była strona pozwana.

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 §1 i 2 k.p.c. zasądzając od powoda jako strony przegrywającej proces na rzecz pozwanej kwotę 2 900 zł, na którą składały się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2 400 zł i w całości pożytkowana zaliczka na poczet należności biegłych sądowych w kwocie 500 zł.

Stosownie do treści art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 623 j.t.) Sąd obciążył również powoda brakującymi kosztami sądowymi w kwocie 64,04 zł, które zostały tymczasowo pokryte przez Skarb Państwa - Sąd Rejonowy w Kłodzku w związku z należnościami biegłych sądowych.